וְאַתָּה
אֶת בְּרִיתִי תִשְׁמֹר

קובץ גדרי טהרה

יו"ל ע"י הועד לחיזוק טהרת ישראל

הסכמת הרה״ג וכו׳ קדוש ישראל נר המערבי

מוהר״ר ישראל אבו חצירא שליט״א

ב״ה

[illegible]

הצב״י [illegible]

נכד [illegible] מרן

אביר יעקב ע״ה זיע״א

מחוץ להסכמה זו של הרב הקדוש הנ״ל הוא לא נותן הסכמות כבר כמה שנים אבל מפני נחיצות הענין נתן הסכמתו.

ב״ה

כן באו אצלי זוגי דרבנן אברכים יחיו, שמתעסקים ללקט אורות קדשים מספה״ק על תיקון הברית, כל שהיא תפארת, ולהודיע עונש פגמו רח״ל.

אנא דאמרי היטיבו כל אשר דברו, ולפעלא טבא אמרינן יישר ותומכיה מאושר. שזהו עיקרא ושורשא לכל דבר שבקדושה, שמאד מאד צריך זהירות וזריזות בנועם ה׳ לחזות ובפרט בדורנו לדאבוננו, פוק חזי מע״ק רביה״ק ציס״ע מו״ה מרן אבי״ע זיע״א בספריו הקדושים שכולם מליאים זיו ומפיקים בפתגם דנא אבן בוחן ואבן פינה ואשרי השם רעיוניו לדבר נשגב ונעלה זה דתבר גזיזי מחזי שדי יחזה וד״ב.

החותם בכל חותמי ברכות שבמקדש

הסכמת כ״ק מרן **אדמו״ר מויזניץ** שליט״א

הביאו לפניו הקונטרס האברכים העוסקים בענין ואמר:

הדבר חשוב מאד והספר אין צריך הסכמה כי הכל מלוקט מספרים הקדושים ונתן הסכמתו וברכתו להדפסת הקונטרס.

הסכמת הרה"ג וכו' הרב יעקב לנדא שליט"א
אב"ד בני ברק

יעקב לנדא

רב אב"ד דבני־ברק

ארץ־ישראל

ב"ה תמוז תש"מ

הי' למראה עיני קונטרס בענין שמירת הברית שעומדים להוציא אברכים העוסקים בזה.

העירותי על מה שיש לתקן בו מבחינת ההלכה וודאי שראוי מאד להביאו בדפוס ולהפיצו בין הנוער אשר מחסרון ידיעה בחומר הדבר ר"ל, נכשלים בזה ובפרט בזמננו זה אשר הפרץ מרובה כו'.

ישר חילם של אלה האברכים שנתנו דעתם לזה, והשי"ת יהי' בעזרם לגדור הפרצה החמורה הזאת וישכן שכינתו בתוכינו ויקרב גאולתנו.

יעקב לנדא

רב אב"ד דבני ברק

הסכמת הרה"ג וכו' הרב **שמואל הלוי ואזנר** שליט"א
אב"ד זכרון מאיר

שמואל הלוי ואזנר
אב"ד ור"מ
זכרון-מאיר, בני-ברק

SHMUEL HALEVI WOSNER
RABBI OF
ZICHRON - MEIR, BNEI - BRAK

PHONE 781706 טלפון

ב"ה, יום מוצש"ק כי תבא תש"מ לפ"ק

כן ראיתי קונטרס יקר בענין שמירת הברית שחברו אברכים חשובים.

הנה אין להאריך על התועלת הגדולה להפיץ הדברים בין הנוער היות עון זה הוא המעכב ביאת משיח צדקינו - ומאידך הזהירות והקדושה בזה מקרב הגאולה והוא יסוד שהכל נבנה עליו.

הקב"ה יהי' בעזרם להוציא מחשבתם הטובה מכח אל הפועל וגדול שכרם בזה ובבא.

שמואל הלוי ואזנר
אב"ד ור"מ זכרון מאיר בני ברק

הסכמת הרה"ג וכו' הרב נסים קרליץ שליט"א
אב"ד רמת אהרן

הרב ש. י. נסים קרליץ
רמת אהרן
רח' ר' מאיר 6, בני-ברק

בס"ד, יום כ"ז תשרי תשמ"א

ברוך א' שבראנו לכבודו וקדשנו במצותיו וציונו על כל אבר מאברנו לקדשו ע"י קיום מצותיו והזהר ממה שהזהרנו ממנו כדי להיות כלי שרת לעבודתו יתברך.

והנה בין אברנו נמצא אבר אשר הנזהר בו כראוי, מתקדש ע"י עד שנקרא קדוש וכענין שאמרו חז"ל שע"כ נקרא התנא רבי רבינו הקדוש, אך מי שאינו נזהר עלול האבר הזה להיות ראש לעבירות ולטמאות את האדם ולטמטמו ולהרחיקו ולהורידו ח"ו. וכמה וכמה צריכים להתחזק ולחזק בענין זה בגיל הנסיונות האלו, בין ע"י למוד ההלכות בין ע"י גנות הרע ושבח הטוב והקדושה, וביותר ע"י התחזקות בלימוד התורה שהיא אילת אהבים ויעלת חן. וטוב לפני הא' ימלט.

באתי בדברים אלו לחזק את המתעסקים בהוצאות חוברת לחיזוק עיניני הקדושה בין בני הנעורים.

הסכמת הרה"ג וכו' הרב **נתן גשטטנר** שליט"א
אב"ד קרית אגודת ישראל ב"ב

נתן געשטעטנער
אבד"ק קרית אגודת ישראל
ור"א מתיבתא "פנים מאירות"
בני-ברק

בס"ד, קרית אגו"י בני ברק כ"ג מרחשון תשמ"א לפ"ק

אפריון נמטייה ליראי ה' שנתעוררו לחבר ולהפיץ קונטרס התעוררות ע"ד חיזוק שמירת אוב"ק לבני הנעורים, אשר הוא יתד שהכל תלוי בו, ועל כגון דא נאמר בדברי חז"ל (מובא ברש"י תהלים י"ב) "תנוקות שהיו בימי דוד עד שלא טעמו טעם חטא היו יודעים לדרוש את התורה במ"ט פנים לכל צד, והיה דוד מתפלל עליהם, רבונו של עולם ראה כמה תורתך ואמרתך ברורה ומזוקקת שבעתים בלבם, אתה ה' תשמרם שמור אותם בלבם, תצרנו מן הדור הזה שלא ילמדו דרכיהם להיות דלטורין" - וחוב גדול על המשגיחים והמחנכים של בני הנעורים בבתי ת"ת וישיבות להשגיח על זה בעינא פקיחא, כי עון זה הוא שורש לגרמא בנזקין ח"ו ובפרט בדור הזה. והמעוררים זכות הרבים תלויה בהם ושכרם כפול מן השמים

[illegible]

נתן געשטעטנער

נתן געשטעטנער * בני-ברק * אבד"ק קרית אגודת ישראל

בס"ד

דברים להורים

ממכתבי עידוד וחזוק שקבלנו מאדמו"רים קדושי עליון, מרבנים גאונים גדולי הדור, שאבנו והרהבנו עז ואמץ להוציא את הקנטרס הזה. מה שרוצים אנו להדגיש בהוצאה זו, הוא האחריות הגדולה והנוראה המטלת על ההורים, ובעקר על המלמדים, בחנוך הדור הצעיר לקדשה וטהרה. זולת החוב הקדוש המטל על תלמידי חכמים הצריכים להתנהג בצניעות יתרה, ובפרט המלמדים, שצריכים להיות סמל הקדשה והצניעות לבני הנעורים בהתנהגותם, עוד מטל חוב קדוש עליהם להדריך ולחנך את התלמידים בגדרי הצניעות והקדשה. ההתעלמות והסרוב מלדבר עם התלמידים בענינים אלו, תוצאות חמורות וסכנות נוראות כרוכות בהם. כפי שנודענו ממקרים נוראים שקרו, בעונותינו הרבים. אשר יסמרו שערות ויחרידו לבבות, הידעתם מזה ולא נזדעזעתם? יעין נא כל אחד בפנים הספר הקדוש "פלא יועץ" אות ז' סעיף ב', וידע למה דברינו מכונים.

ואנו מביאים בזה לתשומת לב ההורים והמלמדים דברי התדב"א, פרק י"א, שישננו לעצמם ויזכרו את האחריות הרובצת עליהם. וזה לשונו: "רשמא תאמרו: אותם שבעים אלף איש שנהרגו בגבעת בנימין, מפני מה נהרגו? לפי שהיה להם, לסנהדרי גדולה שהניח משה, יהושע ופינחס, לילך ולקשר הבלים של ברזל במתניהם ולהגביה בגדיהם למעלה מארכובותיהם ויחזרו בכל עריי ישראל - יום אחד ללכיש ויום אחד לחברון, יום אחד לבית-אל ויום אחד לירושלים וילמדו את ישראל דרך ארץ בשנה שתים ושלש, כדי שיתגדל ויתקדש שמו של הקב"ה: והם לא עשו כן, אלא נכנסו כל אחד לכרמו וכו' ואמרו: שלום עליך, נפשי, כדי שלא להרבות עליהם הטרח, וכו'. ומי הכה את כל אלה? - סנהדרי גדולה שהניח משה, יהושע ופנחס". עד כאן לשונו. דברים בוטים כמדקרות חרב. כי כל מי שיש בידו לחנך ולהציל נפשות קדושות מרדת שחת, והוא לא עשה כן, הוא רשע בעונו ימות ודמו מידך אבקש (יחזקאל) כי מנין ידע הילד מה שאסור ומכער, אם לא מדברים עמו אודות זה? למה כשילד יגע בשבת במנורה דולקת או במוקצה, ישמע צעקה מחרידה: "שבת היום!" "מקצה!" ולא יתכן שילד מישראל לא ידע כי אסור להדליק אש בשבת, ולמה לא ידע את יסוד היסודות של הקדושה, שאסור לנגע בידיו במקומות מסימים בגופו?

נחוס נא עלינו, על עצמנו ועל נפש בנינו ובנותיהו. ונסיר את מסוה הבושה המדמה מעל פנינו ונתלבש בבושה האמיתית המביאה לידי יראת חטא. ואדם מקדש עצמו מעט - מקדשים אותו הרבה, ונזכה כלנו להיות קדושים וטהורים, כי בכל מקום שאתה מוצא גדר ערוה שם אתה מוצא קדשה. ד' יזכנו לעבדו באמת ויטהר לבנו לאהבה וליראה אותו, אמן.

אחים יקרים, אהובים וקדושים!

אנו באים בדברים אלה אליכם לעורר אתכם ולהזכיר אודות ענין קדוש ונשגב, שחיי בניכם ובנותיכם, בזה ובבא, וכל קדשתנו תלויים בו, הלא הוא ענין קדשת הברית שקדשנו בו הבורא יתברך והבדילנו בזה מכל העמים להיות לו לעם קדוש. השם יתברך צוה לאבינו הראשון, עליו השלום, "ואתה את בריתי תשמור, אתה וזרעך אחריך לדורותם" (בראשית י"ז ט'). "תשמור" זה יש לו שני מובנים: א) ואתה הוה זהיר לשמרו, ומהי שמירתו? "זאת בריתי אשר תשמרו - המול לכם כל זכר" (רש"י), לקים עצם המצוה כהלכתה. ב) לשמור מצוה זו בקדשה וטהרה ולהזהר שלא לחלל ושלא לפגם חס וחלילה קדשתה, כי מצוה זו היא "לאות ברית וזכרון תמידי ללכת בדרכיו, בהיותו כחותם האדון בעבדו" (ספורנו); "והיה לאות ברית ביני וביניכם - מצוה ב' תלויה בלב, שיעלה האדם כל יום על לבו שהוא עבד חתום למלכו של עולם ולא ימרוד בו וכו'. ולכך שם האות באבר זה, לפי שהוא יתברך קדוש ושונא זמה הוא, יפחד וימנע אדם עצמו מעברה" (ספר חרדים); "ששם זכרון באבר התאוה, רב המהומה והחטא, לבל ישתמשו בו רק במצוה ובמתר" (רמב"ן) והנה קיום המצוה הזאת בקדשה הראויה לה כפי צווי ורצון השם יתברך, היא אחת מהעבודות הקשות שצריך לזה יגיעה ועבודה גדולה, "כי אין לך דבר בכל התורה כלה שהוא קשה לרוב העם לפרש אלא מן העריות, שנפשו של אדם מתאוה להן ומחמדתן, לפיכך ראוי לאדם לכף יצרו בדבר זה ולהרגיל עצמו בקדשה יתרה ובמחשבה טהורה ובדעה נכונה כדי להנצל מהן" (רמב"ם)

והנה אם כן, הלא צריך לזה הרגל וחנוך רב זהירות ושמירה יתרה. נשאל נא את עצמנו, האם שמנו פעם לב לדבר קדוש זה, לחנך בנינו ובנותינו בקדשה זו? האם דברנו פעם והסברנו לילדינו אודות זה? האם נתנו להם הוראות ועצות איך להזהר ולהשתמר ממכשולים ושגיאות בענינים אלה? האם עלה פעם על לבנו להתחקות אחר תהלוכותיהם והנהגותיהם? האם דאגנו לדעת משחקיהם ודבוריהם, כדי לעמוד מתוך זה על תכונותיהם ונטיותיהם? ואם כן - מה פלא, אם רבים מאד נכשלים בעוונות ופשעים חמורים הקשורים בחלול ופגם הקדשה קדושת הברית, כי דבר זה פשוט - מילתא דלא רמיא אאינש לאו אדעתיה, ולכן נכשלים הרבה מבלי דעת חמר העון ודרכי האבדון משני העולמות הכרוכים בחטא זה, וללמוד זכות יאמר זה, שהנכשלים בזה, רחמנא לצלן, הוא מחוסר ידיעת העון וחומר החטא ומבלי ידיעת גדרי הזהירות והשמירה בזה ובפרט בדבר שלא חנך בו מקטנותו, איך ישמר בזה בגדלותו? והנה ענין קדוש כזה, הצריך כל כך חנוך, זהירות ושמירה, הזנח בהחלט בחנוך הילד והנער, לא האב ולא המלמד מדברים אודות זה עם ילדיהם, אם כן מאין ידעו זה? ועד שיגדלו וילמדו וימצאו בעצמם מה שנוגע לזה, יוכלו חס וחלילה להלכד בהרגל רע מנעוריהם וישתרשו חס וחלילה בחטאים גדולים ונוראים כשיגדלו, ואז אף שכבר ידעו האסור יקשה מאד לפרש מזה. והנה כל ספרי היראים מרעישים עולמות אודות חטא

נורא זה ומעוררים לתשובה על חטאת נעורים. ופלא הוא, למה אין ספרים מיוחדים אודות זה, איך להתחנך שלא לבוא לחטאת נעורים? הלא תינוקות של בית רבן, קדושים וטהורים, בטח קל מאד לחנכם ולהדריכם מקטנותם בקדשה וצניעות וללמדם דרכי קנית הקדשה וגדרי הזהירות בזה, וחנוך לנער על פי דרכו, גם כי יזקין לא יסור ממנה (משלי); אנו תפלה ותקוה, שדברינו אלה יעוררו צדיקי עולם, קדושי עליון, לחבר חבור כזה.

על כן באנו לעורר את אחינו הקדושים על כמה פרטים, שצריך כל אב ומלמד תינוקות לחנך בה, ולהרגיל את הילדים בשמירת קדשת הברית. והנה הבאנו כאן רק פרטים אחדים בקצור, ויש בדעתנו, אם ירצה השם, להוציא חוברות וקנטרסים בענינים אלה, בהרחבה והסברה, וד' יהיה בעזרנו לבצע מחשבתנו הטובה למען שמו יתברך ולמען אהבת ישראל. כעת באנו בדברים קצרים אלו, שמטרתם רק לעורר ולהזכיר ולהעיר את תשומת לבם של הורים ומורים, שיתחילו להתענין בחנוך ילדיהם בקדשת הברית, כי אוי לאותה בושה ואוי לאותה כלמה, שתשיגנו חס וחלילה ליום הדין, אם נזניח מחמת בושה הדבור, הפקוח וההתענינות בענינים קדושים אלו.

בשעת הרת עולם זו, בשעה שקול ה' חוצב להבות אש, ומתוך האש הגדולה הזאת רועם אלינו קול ד' "שובה ישראל", בשעה זו חובה קדושה שומה עלינו, לעורר ולהזכיר, לזעק ולהריע על חלול הקדשה והצניעות; חיבים אנו לצאת לרחוב העיר ולזעק זעקה גדולה ומרה על העריצים המחללים את מקדש ד', את בית ישראל הקדוש והטהור. אש גדולה ונוראה, שעד אבדון תאכל, אחזה בקירות בתינו, אוי לעינים שכך רואות - בריש גלי, ברחובות עיר וקריה, מתחלל שם שמים על ידי דור סורר ומורה, שפרק מעליו עול תורה ואנושיות, החי חיי הפקרות והוללות כחיתו יער, בלי שום קורטוב של בושה והתחשבות עם מישהו, במצב נורא כזה, עלינו להציל את בנינו ועתידנו מהתבערה הזאת - לחנכם בקדשה וטהרה, למסרם לבתי חנוך כשרים וקדושים, אל נסיח דעת אף רגע ממחשבה זו "מה רואים ושומעים בנינו ובנותינו ברחוב?" ואיזו השפעה מרעילה ומזיקה יש לו, לרחוב, על נשמות ילדינו? הרימו כשופר קולכם, זעקו והריעו על סכנת החנוך החפשי! על חומותיך ירושלים הפקדתי שומרים יומם ולילה אל יחשו! השם יתברך ירחם עלינו ויערה עלינו רוח ממרום ויטהר לבנו לעבדו באמת, ונשוב אליו בלב שלם, וישלח לנו במהרה מבשר שלום, אמן.

בס"ד

פעמים רבות נוכחנו לדעת כי נערים שלפני זמן מועט למדו תורה מתוך חשק והתמדה וראו עליהם חדות חיים עירנות ושמחה, לפתע שינו טעמם והם הולכים עצובים ומהורהרים ומאבדים כל חשק וטעם בלימוד, כל חדות החיים מסתלקת מהם וכותלי הישיבה כאליו נעשים צרים להם והם שקועים בשינה רפיון עצלות ועצבות.

כשנשאל אותו ילד מה קרה לך שאיבדת כל חשק וטעם בתורה ותפלה ימשוך בכתפיו כאחד שאינו יודע מה להשיב על כך.

ומהי האמת?

נשמת בן ישראל מקורה בעולם התענוג וזה שאיפתה כל ימיה להתענג, והנה בדרך התענוג האמיתי שהוא להתענג על ה׳ וליהנות מתורתו הקדושה, יש מכשול רב ועצום והוא כל נשקו הגדול ביותר של היצה"ר, ומי שנתפס בזה לא יוכל עוד למצוא תענוג בעבודת ה׳.

מכשול זה הוא החטא הטמא של הפוגם באות ברית קודש ובפרט חברים רעים שיכולים ביום אחד לקלקל נער ולהדיחו למעשים אשר לא יעשו.

ובדוק ומנוסה כי זו היא הסיבה לרפיון ולטמטום שבקנית התורה והיראה כי נער שנכשל בראית פריצות או ח"ו שמושיט ידו להתחכך באבר הברית וח"ו ח"ו מי שמגיע לקלקול פגם אות ברית קודש, מיד סר חשקו מתורת ה׳ והעצבות משתלטת עליו והוא הולך ומתדרדר מרחי אל דחי.

כי בנקודת הלב אין מקום לשני תענוגים ומי שמתענג בטומאה מאבד כל טעם בקדושה ובעבודת

יש נערים שאינם יודעים שזו הסיבה לירידתם, ויש שיודעים אבל אינם יודעים כיצד להחלץ מזה, והם מיואשים לגמרי וחושבים שכבר אין להם תקנהואין דרך לצאת מזה ואומרים לעצמם כאשר אבדתי אבדתי, ולעומתם יש

שפשוט אינם יודעים את חומר האיסור שבמעשיהם וחושבים שיוכלו להיות יהודים טובים יראי שמים גם אם יעסקו במעשי תעתועים אלו.

ומהי העצה להנצל?
כלל גדול מובא בספה"ק שעיקר כוחו של היצה"ר הוא במסתרים ובהעלם ומי שנכשל בדברים אלו ואינו מדבר עם מי שיכול להוציאו משאול תחתית זה, הרי שהם הופכים לסוד הפנימי שלו שעמו הוא משתעשע וחי בהרגשה זו כל היום.

אבל מי שמדבר עם הגדול ממנו ומספר לו את כשלונותיו הנה כבר עצם הסיפור שובר את כוחו של היצר בזה, כי על ידי שמספר מוציא הוא את הדבר מפנימיות הנפש החוצה על ידי הדבור ושוב אין זה תופס מקום בפנימיות הנפש אלא בחיצוניותה, ובעיקר שהבושה הנגרמת על ידי שמספר מעשיו הלא טובים הם הסיג והגדר הטובים ביותר שישמרו עליו להבא, כי ברגע שסיפר זאת יוכל לבחון בעצמו מרחוק את הענין ולהרגיש את חומרתו, וכך להשתחרר ממנו אחרי שרואה את חומר מעשיו בחוש.

והנה לא תמיד מזדמן לנער האדם המתמחה והתאים לדבר איתו על המעיק על לבו, כי לא כל אחד ראוי ויכול לשוחח על כך.

לנערים אלו מיועד הקונטרס הזה שהוא ליקוט הלכות ועצות, אשר נכתב בעירור והסכמת גדולי הדור שליט"א.

א) **בשו"ע** או"ח הלכות הנהגת האדם בבוקר סי' ג' סעיף י"ד - יזהר שלא יאחוז באמה וישתין (אבר המילה) ובשו"ע אהע"ז סי' כ"ג ס"ר והחכמת אדם מוסיפים אסור לאדם שאינו נשוי לשלוח יד במבושיו דהיינו כל סביבות הערוה כדי שלא יבוא לידי הרהור, ובגמ' בנדה ריש פ"ב איתא יד לאמה (אבר הברית) תקצץ, ופי' המפרשים שיותר טוב שתקצץ היד מלנגוע באות ברית קודש.

ראה עד היכן הפלינו חז"ל באזהרה במי שנוגע באותו מקום, ויש נערים המזלזלים בזה בחושבם שזוהי רק מידת חסידות ועליהם לידע עד במה חומר האיסור ואפילו שהולכים להשתין עליהם להזהר מאד שלא לגעת, ויש לדעת שאפשר להסתדר בלי נגיעה כלל באותו מקום וכל ערום יעשה בדעת.

ובשו"ע אהע"ז סי' כ"ה ס"ב - אלו שמנאפים ביד ומוציאים ש"ז לא די להם שאיסור גדול הוא אלא שהעושה זה בנידוי הוא יושב ועליהם נאמר ידיכם דמים מלאו וכאילו הרג את הנפש, ובס"א שם כתב השו"ע שעוון זה חמור מכל עבירות שבתורה והוא מהזוהר הקדוש.

על כן יחרד וילפת כל איש ירא ה' מגודל האיסור ויטכס עצות בנפשו שלא להכשל בזה ויגמור בדעתו להגמל מזה, ואם נכשל בזה אזי עוד באתו יום ידבר עם המשגיח או אדם נאמן כיצד להחלץ מזה, ואין לך דבר העומד בפני גמירות דעת להפסיק מזה.

ג) **אסור** לאדם שיקשה עצמו לדעת (דהיינו שמהרהר הרהורים רעים ועי"ז בא לחימום וקישוי האבר ועובר על לאו של ונשמרת מכל דבר רע שאמרו חז"ל אזהרה שלא יהרהר ביום ויבוא לידי טומאה בלילה.

וזאת למודעי שצריך להזהר שלא לדאוג מזה יותר מדאי, ומי שמתקשה מאליו בלי מחשבה אל ישים לב לכך ויעבור מעצמו כשיסיע דעתו לדברי תורה שהיא אילת אהבים ויעלת חן, ואהבת התורה מסירה הרהורים רעים.

ד) **אסור** לאדם לישן על עורפו ופניו למעלה עד שיטה מעט על צידו, וזה ע"פ הטבע שאם לא ישמר בכך עלול לבוא לידי קישוי, וכן לא יישן על בטנו ופניו למעלה אלא יטה עצמו לצדדים.

ה) **אסור** לרכב על בהמה בלי אוכף, ואסור ללבוש מכנסים הדחוקים על בשרו שלא יבוא לידי חימום, ולכן יזהר שלא ללבוש בגדים תחתונים צרים ודחוקים שבזה יוכל לבוא בקל לידי איסור, וכן יש להזהר מאד בבגדי ים הצרים.

ו) **וזה** לשון הזהב של הרמב"ם - חסידים הראשונים היו מתפארים שלא הסתכלו במילה שלהם אלא ירגיל עצמו להסתכל בדברים קדושים, כדאמר ר"י מעולם לא הסתכלתי במילה שלי, ולכן כשהולכים למקוה יש להזהר מלהסתכל במילתו.

איתא בספר תומר דבורה (מהרב המקובל ר' משה קורדוברו) צריך האדם להזהר מאד מדבור המביא לידי הרהור, ואצ"ל שלא ידבר דברי נבלה ואפילו דבור טהור אם מביא לידי הרהור צריך להזהר ממנו.

ומה נואלו אלו מבני הנערים שאין מעצור לפיהם ומדברים ביניהם לפעמים דברים האסורים ומגרים יצה"ר בנפשם, ואינם יודעים עד כמה חמור עונשם, כדאיתא בגמ' בשבת שהמנבל פיו אפילו גזר דין של שבעים שנה לטובה הופכים לו לרעה, ואל יחשבו ומה בכך אם מדברים, כי הדבור לרוב מעלתו שהוא מותר האדם מן הבהמה הפוגם בו גורם הרס גדול לנפשו ורוחו משני העולמות.

ומדבור יכול לבוא לידי מעשים נוראים, ובפרט בזמנינו היום שמסתובבים אינשי דלא מעלי ובשפת חלקות הם צדים נערים וילדים, וחוב על כל מלמד ומורה ומשגיח להתריע לתלמידיו ואב לבניו שיזהרו מלדבר עם אנשים סתם ברחוב, וידוע על הרבה מכשולים בזה שהשי"ת ישמרינו מכל זה.

יש להזהר שלא לחכך אות ברית קודש ברגלו והוא עוון פלילי כמו המנאפים ביד, ויכול בגלל רגע קט לירד לבאר שחת הרבה מאד.

קורה לפעמים שיש גירוי במקום ההוא מחמת זיעה וכד׳, וצריך לזכור חומר האיסור הנורא לחכך שם, וישאל ולא יבוש מהמשגיח או אדם גדול כיצד להסיר הגירוי.

כתב בספר ישועות חכמה (בעל מסגרת השלחן על הקיצור) סי׳ קנ"א - יש להזהר במרחץ מלרחוץ אחד את חבירו כי יכול להגיע מזה להרהור ולדברים האסורים דלא כהטועין שבמרחץ הותרה הרצועה ח"ו, אבל באמת מצוות אלו הם חיוב תמידי על האדם לא יפסקו ממנו אפילו רגע אחד כל ימי חייו להיות יראת ה׳ על פנינו תמיד לבלתי נחטא ושלא לתור אחר מחשבת הלב וראית העינים.

כתב בספר חכמת אדם כלל קכ"ו סי"ד - במדינות שרבו הפריצים יש להתרחק מלהתייחד עם הזכר ודוקא יחוד בעלמא אבל לשכב יחד יש להתרחק בכל מקום, וכ"ש שני רווקים אסורים לשכב יחד ויש למחות ביד העושין כן.

ועיין באוצר הפוסקים סי׳ כ"ד שהביא שבארץ ישראל וסביבותיה שהאקלים הוא חם אסור מדינא.

ונודע שהאדמו"ר מבעלזא זיע"א הקפיד מאד שלא יישנו שני בחורים בחדר אחד לבדם, ויש שהנהיגו מנהג טוב וקדוש שלא לתת בפנימיה לשני בחורים לשבת יחד על מטה אחת.

בשו"ע אהע"ז סי׳ כ"א - צריך האדם להתרחק מן הנשים מאד (והוא לשון הרמב"ם פכ"א מהל׳ אסו"ב ומקורו מאבות דר"נ) ואסור לקרוץ בידיו או ברגליו לאחד מן העריות ואסור לשחוק עמה או להקל ראש כנגדה או להביט ביופיה וכו׳ ואסור להסתכל בבגדי צבעונים של אשה וכו׳ והמסתכל אפילו באצבע קטנה של אשה ונתכוון להנות ממנה כאילו נסתכל וכו׳ ואסור לשמוע קול ערוה או לראות שערה והמתכוון לאחד מן הדברים הללו מכין אותו מכת מרדות ע"כ.

שו"ע אהע"ז סי׳ כ"א ס"ז - המחבק או המנשק אחת מהעריות שאין לבו של אדם נוי עליהם כגון אחותו הגדולה או אחות אביו וכיוצא בהם אע"פ שאין לו שום הנאה כלל הרי זה מגונה ביותר ודבר איסור הוא ומעשה טפשים שאין קרבים לערוה כלל חוץ מהאב לבתו והאם לבנה.

כיון שהורונו רבותינו הק' שאדם צריך לקדש עצמו במותר לו וכמו שמביא הרמב"ן ז"ל בפרשת קדושים על הפסוק קדושים תהיו לקדש עצמו במותר לו ולא להיות נבל ברשות התורה, והחסיד יעבץ מוסיף כי הציווי של קדש עצמך במותר לך, כי באם אין האדם מקדש עצמו במותר לו, אינו מן הנמנע שלא יבוא לידי איסור, וזה המכוון בדברי הרמב"ם צריך האדם להתקדש בקדושה יתירה וכו'.

וכתבו האחרונים דהעיקר הוא הגדרים והסייגים שהאדם עושה לעצמו, ובפרט במקום שהמכשול מצוי, ועל כל בר לבב להרחיק עצמו ולגדור לעצמו הגדרים שמבין בנפשו שבזה יוכל להנצל מרשת היצה"ר שאורב על האדם בעיקר בשמירת הברית מידת היסוד, ומכיון שבעוונותינו הרבים תסמרנה שערות ראשינו לשמע המכשולים הנוראים ופרץ הנגע גם במחנינו, לכן באנו להזהיר גדולים על הקטנים להשמר בנגע הצרעת שמנפש עד בשר תכלה.

המקומות שעלולים לבוא בהם לידי מכשול הם בעיקר בים או שאר מקומות הרחצה כגון בבריכות ובפנימיות ובבית המרחץ; ושם צריכים שמירה יתירה; ובפרט שישנם אנשים מושחתים שכל מגמתם הטמאה היא להכשיל ולקלקל נערי ישראל והם אורבים לנער במקומות אלו, ושמענו מהרבה נערי ישראל שהעיקר שגרם להם לזלזל בשמירת הברית נבע ממקומות אלו, וכתב הבית שמואל בשו"ע אהע"ז שלאחר שטועמים טעם העבירה קשה להגמל ולפרוש מזה.

רחיצת שנים במקלחות ובפרט כשהדלת נעולה יש חשש איסור מצד הדין, וראוי להמיד משגיח במקומות אלו, ולעשות גדר שלא ידברו ביניהם בשעת הרחיצה ולא להסתכל איך שהשני מתרחץ.

גם במקוה שנועד לטהרה וקדושה צריך להזהר שלא יצא מנושם יותר ממה שנכנס, כי לפעמים בתוך המים נמצאים אנשים מושחתים שצריך להזהר מהם ושומר נפשו יעשה בדעת שיזהר לטבול ולצאת מיד.

רע המנהג שהורים שולחים את ילדיהם הקטנים למקוה לבד, ובפרט בדורינו שלכל משפחה יש אמבטיא בבית, וצריך האב להשגיח על ילדיו מאד.

מקום נוסף שצריכים להזהר בו והמכשולים בו מצויים הוא בשירותים, כי קורה לפעמים שמרוב שעמום הוא מתבונן במילתו או שחושב מחשבות רעות ואז עלול ח"ו לבוא לידי מכשול בנגיעה וכו', ולכן צריך לדעת שמצד הדין מותר אפילו לחשוב בדברי תורה באם רואה שיצרו מתגבר עליו, ומצד הדין צריכים להקפיר שיהיה מכוסה סביביו בצניעות גדולה ולא יגלה אלא המוכרח ולא מה שאין צריך, ויפחד ממי שמלוא כל הארץ כבודו הרואה גם מה שבחדרי חדרים, ולא ישתהה שם רגע מיותר כי אינו טוב לגוף ולנפש רק יזרז עצו, ובאם רואה שיצרו מתגבר עליו יצא מיד ולא יהיה רשע שעה אחת לפני המקום.

בחדרי הפנימיות רבו המכשולים ויש לראות לישון רק עם בחורים אשר הנהגתם היא בצניעות ולהקפיד להתלבש ולהתפשט בצניעות כפי ההלכה, ושלא

יראו קורות ביתו אמרי חלוקו, ושלא להכניס שום עתונים חילונים אפילו רק לשם עטיפת חפצים כי יוכל ח"ו לבוא לידי קריאת דברי נבלה שבהם.

כתבו הספרים הקדושים שמכלל הנהגת האדם שצריך להקפיד ביותר במקום שרבו המכשולים, ולצערינו כיום הרחובות והאוטובוסים מלאים דברי תועבה לשמצה, ולכן מה מאד נכון לכל מי שיראת שמים נוגעת ללבו שיחזור משניות או גמ' בע"פ בלכתו בדרך, ויקיים בזה מצות ובלכתך בדרך, ובפרט בנסיעות שיקח עמו ספר ויסתכל ויהגה בו ועי"ז ימנע עצמו מהרבה מכשולים.

בלכתו לישון יש להרגיל עצמו לקרוא ק"ש שעל המטה ולקבל עליו עול מלכות שמים ולהיות ממארי דחושבנא, וכשרואה שאינו יכול להרדם, ישנן לעצמו משניות או שיחזור על פרשת הק"ש כמה פעמים עד שירדם, ויזהר להקפיד שיהיו ידיו תמיד מחוץ לשמיכה, ובקומו בבוקר יקיים מה שכתוב בשו"ע שמיד שיעור משנתו יאמר מודה אני ויטול ידיו מיד ויסלק מעצמו רוח הטומאה, ויקדש מחשבתו הראשונה לתורה ועבודה ויראת שמים, ויקום בזריזות לעבודת הבורא.

אשרי מי שמקדש עצמו שמור ונשמר משחר ילדותו בכל אלו וקדוש יאמר לו, ולפי השמירה בילדותו יקבל עליו אח"כ בנקל מעלות טהרה וקדושה וטוב לו בזה ובבא, וזוכה על ידי כן לצמוח לאילנא רברבא, ואין לשער גודל וחשיבות השמירה הזאת שהיא יסוד היהדות ובזה זוכה לקבלת פני השכינה.

והננו להעתיק מאמר נכבד מספר סדר היום וז"ל ובפרט בענין אות ברית קודש שצריך להזהר הרבה מאד מאד בשמירתו כי הוא המקום מוכן משכב ומושב של היצה"ר וכו' ומפני תוספות קדושה שבו יש לו אחיזה שם כי כן דרכיו של השטן להתחבר במקום היותר קדוש ופרוש כדי להעביר הקדושה משם ולהניח לו מקום לכף רגלו וכו' ומפני שאין אבר בגוף האדם אשר מבדיל בין קודש לחול כזה, וכי הוא המבדיל בין ישראל לעמים, וכמאמר הנביא כי כל הגויים ערלים, והטומאה היתה רבה עליהם, ולישראל ציוה הקב"ה להסיר אותה ערלה וקליפתה כדי להחליש אותו כח שלא יוכל עמה מכל וכל, ומ"מ יש לו בו גבורה וממשלה יותר ממקום אחר, ולא נקרא גבור שלם כראוי אלא מי שמתגבר על יצרו במקום הזה וכובש אותו תחת ידו ומעלתו גדולה עד מאד כי מפני זה נקרא צדיק והוא יסוד עולם, וכן מצינו ביוסף שלא זכה להקרא יוסף הצדיק יותר מכל אחיו אלא מפני שבא לידו וכבש את יצרו.

ואין ניכר מעלת האדם וקדושתו ופרישותו אלא בענין האבר הזה וכל הענינים לנגדו כאין, ומ"ש חז"ל הגדול מחבירו יצרו גדול ממנו לא אמרו אלא בענין האבר הזה, שאם נאמר על שאר עבירות גזל וגניבה וחלב ודם, הרי אנו רואים שאין לגדולים תאוה בהם כלל לא מעט ולא הרבה ויצרם כבוש וחלל בענין זה, אלא ודאי לא נאמר אלא על הדבר הזה, שכל מי שהוא בקדושה ופרישות יצרו מתגבר עליו להעבירו, כמו שמצינו

כמה מעשים בגמ' בענין זה, ואנו רואים בעינינו התגברות יצה"ר על דבר זה, ולולי ה' שהיה לנו להתגבר עליו כמעט כסרום היינו לעמורה דמינו, וזהו שאמרו תורת מכחישי ה' - עריות, כלומר שהדבר של ערוה הוא להם כטבע מוטבע בהם שהם אחוזים בסטרא אחרא ומצא מין את מינו וטמא טמא יקרא, אבל ישראל קדושים ומובדלים מהם כדי להתרחק מצר הטומאה ככל האפשר.

וצריך כח גדול וחזק וגדרים גדולים שיוכל להמלט ממנו כי כח מצודיו וחרמיו רובם בענין זה ואינו מבקש מן האדם אלא שיכנס מעט כי הוא יכניסהו הרבה ואח"כ יוציאו מן העולם.

והכלל העולה בידינו הוא שצריך האדם להזהר הרבה מאד בענין זה ויגדור עצמו בגדרים וסייגים בשכל ובחכמה כדי להתרחק מן החטא והוא שלא יושיט ידו למטה מטיבורו (אם אינו נשוי) בין שהוא ילד בין נער, (המעתיק. מזה מוכח לא כאלה שאין מחנכים את בניהם מקטנותם בטענתם שעדיין הילד רך בשנים ואינו יודע מה שעושה) בין בחור בין עם הארץ בין תלמיד חכם, כי אין אפוטרופוס לעריות, אדרבא הוא מעותר יותר לחטא כמו שביארנו.

ואמרו חז"ל במס' נדה אמר עולא ישב לו קוץ בבריסו והוא המקום אצל הערוה וצריך למשמש שם כדי להוציאו, תבקע בריסו ולא יעשה רשע לפני המקום, אוי לאזנים שכך שומעות ולעינים שכך רואות עד היכן הגיע קדושת ישראל לאביהם שבשמים, והרואה והשומע זאת יהיה נזוף כל ימיו לפני המקום, ואין צ"ל אם אחד הושיט ידו למטה לחכך עצמו ומן החיכוך בא לידי חימום ומן החימום גרם החטא להוציא שז"ל, ואצ"ל אם הושיט ידו לרצונו בלי סיבה גורמת, ואצ"ל אם הקשה עצמו לדעת שהוא חייב נידוי, ולדעה אחרת הוא ממילא בנידוי, ואצ"ל אם הוציא בידו זרע בכונה למלאות תאותו שהוא שנוי ומרוחק לפני הקב"ה ואינו זוכה לראות פני שכינה, כדכתיב לא יגורך רע, ואין רע אלא העושה המעשים האלו שהוא רע סתם לשמים ולבריות משחית למעלה ומשחית למטה פוגם למעלה ופוגם למטה, אוי לו אוי לנפשו אוי לרוע מזלו דנוח לו שלא נברא שנהפכה שליתו על פניו ולא יצא לאויר העולם נוח לו שיכרתו ידיו ולא היה עושה המעשה הרע הזה, מה כפרה לו מה תשובה יש לו כמעט שננעלו ממנו שערי תשובה ושערי כפרה , ובפרט אם התמיד עצמו בזה ימים ושנים עד שהורגל בזה גדול עוונו מנשוא, אלו הם המביאים חרון אף לעולם הם המביאים המגפות והמיתות ל

ובפרט אם השיאו יצרו ועשה הדבר הזה בפני אנשים או חברים או גרם לעשות לאחרים שחילל את ה' וחטא והחטיא שנתגדל עוונו במאוד עד לשמים הגיע ובפרט אם לא הרוה את צמאונו עד שבא על הזכר או שבא על הערוה כי הוא זימה ועוון פלילי וכו' עכ"ל הק'.

אולם לבל יפול לב האדם אחרי דבורים חריפים הנ"ל יש להודיע המבואר בספרים הק' שאף על העוון החמור הנ"ל בודאי אם יקבל האדם על עצמו קבלה גמורה עכ"פ מכאן ולהבא לשמור ולגדור עצמו אזי הבא ליטהר מסייעין אותו ויזכה לתשובה שלימה ובפרט תשובה מאהבה הרי זדונות נעשים לו כזכויות.

ובמדרש (ילקוט פר' ויחי סי' קס"א) איתא וז"ל מעשה בר' מתיא בן חרש שהיה יושב בבית המדרש ועוסק בתורה, והיה זיו פניו דומות למלאכי השרת, שמימיו לא נשא עיניו לאשה בעולם, פעם אחת עבר שטן ונתקנא בו, אמר אפשר אדם זה לא חטא, אמר לפני הקב"ה רבש"ע רבי מתיא בן חרש מה הוא לפניך, אמר לו, צדיק גמור הוא, אמר לפניו תן לי רשות ואסיתנו, אמר לו אין אתה יכול לו, אף על פי כן אמר לו לך, נדמה לו לאשה יפה שלא היה כמותה בעולם מימות נעמה אחות תובל קין שטעו בה מלאכי השרת, שנאמר ויראו בני האלוקים את בנות האדם, אמד לפניו כיון שראה אותה הפך פניו ונתן לאחוריו שוב בא לו ועמד לו על צד שמאלו הפך פניו לצד ימין, היתה מהפכת לו מכל צד, אמר מתיירא אני שמא יתגבר עלי יצר הרע ויחטיאני, מה עשה אותו צדיק קרא לאותו תלמיד שהיה משרת לפניו, אמר לו לך והבא לי אש ומסמרין, הביא לו ונתנו בעיניו, כיון שראה השטן כך נזדעזע ונפל לאחוריו, באותה שעה קרא הקב"ה לרפאל אמר לו לך רפא את ר' מתיא בן חרש, בא ועמד לפניו אמר לו מי אתה, אמר לו אני הוא רפאל ששלחני הקב"ה לרפאות עיניך, אמר לו הניחני מה שהיה היה, חזר לפני הקב"ה אמר לפניו כך וכך אמר לי מתיא, אמר לו לך ואמור לו אני ערב שלא ישלוט בו יצה"ר מיד ריפא אותו, מכאן אמרו חכמים כל מי שאינו מסתכל בנשים על אחת כמה וכמה באשת חבירו שאין יצה"ר שולט בו, עיי"ש. ותראה ותסמר שערות ראשך מה שעשה הצדיק הזה, אשר מלאך המות בעצמו נפל מגודל הפחד בראותו מסירות נפש שכזו, וקראו לו שם במדרש, צדיק וקדוש, ולא מפני ריבוי תורתו הקדושה שהיה מגדולי התנאים, אלא מפני שמירת עיניו העצומה כל ימי חייו.

ונבוא להעתיק את דברי מרן האדמו"ר הגאון רבי שמואל הלוי ואזנר שליט"א ראש ישיבת ומתיבתא דחכמי לובלין ואב"ד זכרון מאיר מעותק מספרו שבט הלוי, תשובה ק"ס אבן העזר מהדו"ת אשר כתב לועד התעוררות לשמירה בעניני קדושה ואלה הם חלק מדבריו דלהלן:

א. ראש וראשון עלינו לדעת שהמדובר בעון זה בעבירה דאורייתא חמורה שבחמורות שאמרו עליה בש"ס נדה י"ג ע"א דחייבים עליה מיתה בידי שמים, והוא שקול נגד גלוי עריות שפיכת דמים וע"ז, מעכב ביאת משיח צדקינו ואין מכניסין אותו במחיצתו של הקב"ה ח"ו.

ב. פגם חטאת נעורים מעכב ביאת משיח צדקינו, והוא הגורם הגדול על אריכות הגלות, והגורם העיקרי על צרות ישראל וכל הגזירות שעברו על ראשינו, וכארז"ל כל מקום שאתה מוצא ג"ע וע"ז אנדרלמוסיא באה לעולם והורגת רעים וטובים.

ג. כל הבקי בתהליכי החיים והחינוך יודע כי כל הירידות והעליות של האדם תלויים בשמירת הקדושה קדושת הברית פגמי הברית נראים מתוקים בתחלתן ומרים בסופם שמולידים עצבון רוח אי שביעת רצון וגוזלים מהאדם שמחת החיים שלו.

ד. משא"כ שמירת קדושת הברית ועינים והזהירות בכל מיני נגיעות איסור וקריאת עתונים וספרים אסורים גורמים שמחה וחזוק, מנחילים לו שמחת החיים ושערי תורה ויראת שמים נפתחים לפניו.

ה. התרופה העיקרית לזה הוא למוד תורתינו הקדושה וכלשונו הקדוש של רבינו הרמב"ם סוף ה' איסו"ב, לפיכך ראוי לו לאדם לכוף יצרו בדבר זה ולהרגיל עצמו בקדושה יתרה ובמחשבה טהורה ובדעה נכונה כדי להנצל מהן וכו' וכן ינהג להתרחק מן השחוק, ומן השכרות, ומדברי עגבים (נבול פה) שאלו גורמין גדולים והם מעלות של עריות.

ו. גדולה מזאת אמרו יפנה עצמו ומחשבתו לדברי תורה וירחיב דעתו בחכמה שאין מחשבת עריות מתגברת אלא בלב פנוי מן החכמה, ובחכמה הוא אומר אילת אהבים ויעלת חן וגו' באהבתה תשגה תמיד (ע"כ ברמב"ם שם).

ז. אם המדובר בתורה הרצון בזה תורה עם יראת שמים קדומה, על ידי למוד בספרי מוסר ויראים מקדושי עליון שהיו בעצמם קדושים וטהורים, וכבר ידוע מה שאמר הח"ם זי"ע על עצמו שאם אינו לומד במשך ג' ימים חובת הלבבות מרגיש חסרון ביהדות על עצמו, ועצם למוד התורה כדי לבא לנקודת האמת שבתוה"ק, ושהלמוד יביאנו לידי מעשה.

ח. עלינו לדעת כי המסית העיקרי לעון החמור הזה של אביזרייהו דגילוי עריות הם הספרים האסורים שצצים יום יום וכל רחובות ושוקים מלאים מהם ולצערינו הגדול מכניסים אותם הרבה פעמים גם לבתים חרדים, הם המחריבים הדגולים, ועל ידיהם נספו מאות אלפי נשמות בני אברהם יצחק ויעקב מחיי קדושה ונגרם בכיה לדורות לעמינו הקדוש.

ט. בכלל זה התמונות האסורות המושכות לב ההמונים על כל פינה ועל כל רחוב, והרבה סיעתא דשמיא צריך כל אחד ואחד למחוק הרושם הרע מלב הישראלי.

י. על הרמי"ם והמחנכים מוטל חוב קדוש לכוון עמקות דרכי החינוך נגד תופעות העגומות האלה, והם יכריעו בזה מה לפרש ומה לסתום ולעמוד בפרץ הירידה הגדולה כדי לבא לבחינת יראת ה' טהורה עומדת לעד וכארז"ל שזה הלומד בתורה בטהרה.

ע"ש דבריו הקדושים חוצבים להבות אש.